Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2013. gada 10. jūlijā *

Kopienas preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Kopienas grafiska preču zīme "MEMBER OF €e euro experts" — Absolūts atteikuma pamats — Savienības emblēmas un to darbības jomas — Euro simbols — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta i) apakšpunkts

Lieta T-3/12

Heinrich Kreyenberg , ar dzīvesvietu Ratingenā [*Ratingen*] (Vācija), ko pārstāv *J. Krenzel*, advokāts,

prasītājs,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv *A. Poch*, pārstāve,

atbildētājs,

otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece –

Eiropas Komisija,

par prasību atcelt ITSB Apelāciju otrās padomes 2011. gada 5. oktobra lēmumu R 1804/2010–2 par spēkā neesamības atzīšanas procesu starp Eiropas Komisiju un *Heinrich Kreyenberg*.

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs O. Cūcs [*O. Czúcz*], tiesneši I. Labucka un D. Gracijs [*D. Gratsias*] (referents),

sekretārs E. Kulons [*E. Coulon*],

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2012. gada 3. janvārī,

ņemot vērā atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2012. gada 18. maijā,

ņemot vērā replikas rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2012. gada 23. augustā,

ņemot vērā atbildi uz replikas rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2012. gada 12. decembrī,

* Tiesvedības valoda – vācu.

ņemot vērā, ka mēneša laikā pēc rakstveida procesa pabeigšanas neviens lietas dalībnieks nav iesniedzis lūgumu noteikt tiesas sēdi, un līdz ar to nolemjot pēc tiesneša referenta ziņojuma un saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 135.a pantu izlemt lietu bez mutvārdu procesa,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 2007. gada 9. jūlijā prasītājs *Heinrich Kreyenberg* Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) iesniedza Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz grozīto Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) (aizstāta ar Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.)).

2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir šāds grafisks apzīmējums:

3 Preces, attiecībā uz kurām tika pieteikta preču zīmes reģistrācija, atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām ietilpst 9., 16., 35., 36., 39., 41., 42., 44. un 45. klasē un atbilst šādam aprakstam:

— 9. klase: “datu nesēji vai ierakstu nesēji, kuros ir vai nav ierakstīti dati; datu nesēji ar ierakstītām datorprogrammām (kas ietilpst 9. klasē)”;

— 16. klase: “iespiedprodukcija”;

— 35. klase: “konsultācijas komercdarbības jomā, konsultācijas komercdarbības organizēšanas jomā”;

— 36. klase: “apdrošināšana; finanšu darījumi; monetārie darījumi; darījumi ar nekustamo īpašumu”;

— 39. klase: “transports; preču iepakošana un pagaidu uzglabāšana; ceļojumu organizēšana”;

— 41. klase: “iespiedprodukcijas publicēšana (arī elektroniskā formātā), izņemot reklāmu; mācību, personāla attīstības programmas (mācības un tālākmācība); semināru organizēšana un vadīšana”;

— 42. klase: “kvalitātes kontrole; tehniskā ekspertīze; zinātniskā ekspertīze; zinātniskā un rūpnieciskā izpēte; datu apstrādes programmu izstrādāšana”;

— 44. klase: “medicīnas un veterinārie pakalpojumi, veselības un skaistumkopšanas pakalpojumi cilvēkiem un dzīvniekiem; pakalpojumi lauksaimniecības, dārzkopības un mežkopības jomā”;

— 45. klase: “strīdu izskatīšanas pakalpojumi, drošības pakalpojumi īpašuma vai cilvēku aizsardzībai; personīga un sociāla rakstura pakalpojumi, ko sniedz trešās personas individuālo vajadzību apmierināšanai; juridiskie pakalpojumi”.

4 2008. gada 4. februārī Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika publicēts *Bulletin des marques communautaires* [Kopienas Preču Zīmju Biļetenā] Nr. 5/2008.

5 2008. gada 25. aprīlī Eiropas Kopienu Komisija iesniedza ITSB saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 41. pantu (tagad – Regulas Nr. 207/2009 40. pants) rakstveida apsvērumus, kuros precizēti iemesli, kādēļ, pēc tās domām, preču zīmi nedrīkstētu reģistrēt *ex officio*.

6 Lai gan bija šie apsvērumi, attiecīgā preču zīme 2008. gada 4. augustā tika reģistrēta kā Kopienas preču zīme ar numuru 6110423.

7 Saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 55. pantu (tagad – Regulas Nr. 207/2009 56. pants) Komisija 2009. gada 24. februārī iesniedza pieteikumu par apstrīdētās preču zīmes atzīšanu par spēkā neesošu. Komisija uzskata, ka šī preču zīme tika reģistrēta, pārkāpjot Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta h), i) un c) apakšpunktu (tagad – Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta h), i) un c) apakšpunkts).

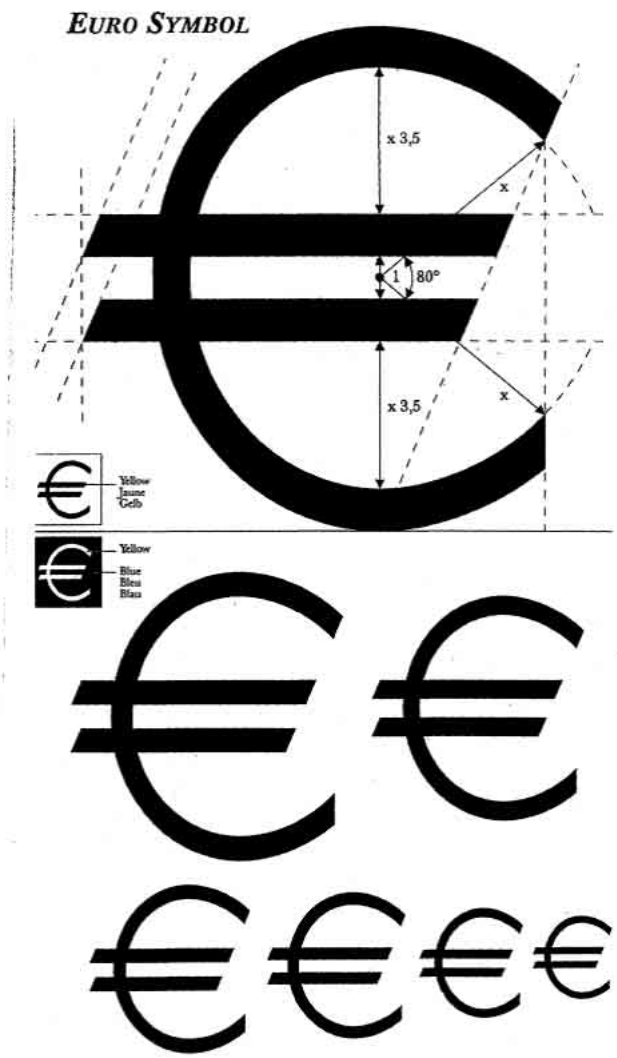
8 Vispirms savā argumentācijā saistībā ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta h) apakšpunktu tā ir pamatojusies uz emblēmām ar numuriem QO 188 un QO 189, kuru aizsardzība Eiropas Padomei tika piešķirta 1979. gada 4. oktobrī. Pēc tās domām, šī divas emblēmas ir aizsargātas ar Konvencijas par rūpnieciskā īpašuma aizsardzību, kas ir noslēgta 1883. gada 20. martā Parīzē, pēdējo reizi pārskatīta 1967. gada 14. jūlijā Stokholmā un grozīta 1979. gada 28. septembrī (*Recueil des traités des Nations unies* [Apvienoto Nāciju Organizācijas līgumu krājums], 828. sējums, Nr. 11851, 305. lpp.; turpmāk tekstā – “Parīzes konvencija”), 6.*ter* pantu.

9 Iepriekšējā punktā minētās emblēmas, kādas tās izriet no Pasaules Intelektuālā īpašuma organizācijas (PIĪO) datu bāzes, ir attēlotas šādi:

10 Turpinājumā savā argumentācijā saistībā ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta i) apakšpunktu tā norāda uz vienotās valūtas simbolu euro, kā tas atspoguļots Komisijas 1997. gada 23. jūlija paziņojumā ar nosaukumu “Simbola €uro izmantošana”, (COM (97) 418) (turpmāk tekstā – “paziņojums par euro simbola izmantošanu”).

11 Visbeidzot savā argumentācijā saistībā ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu tā norāda, ka attiecīgajā preču zīmē izmantotais zvaigžņu loks ir paredzēts, lai maldinātu preču un pakalpojumu, kuras aptver šī preču zīme, izcelsmi.

12 Ar 2010. gada 22. jūlija lēmumu Anulēšanas nodaļa noraidīja pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu. Pirmkārt, tā uzskatīja, ka zvaigžņu pusloku, kas ietverts attiecīgajā preču zīmē, sabiedrība nevar uztvert kā Komisijas norādīto emblēmu “imitāciju no heraldikas viedokļa”. Tādējādi tā noraidīja iebildumu par Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta h) apakšpunkta pārkāpumu. Otrkārt, tā uzskata, ka attiecīgajā preču zīmē nav identiskā veidā atveidots euro simbols un līdz ar to Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta i) apakšpunkts nav pārkāpts. Treškārt, tā norāda, ka apstāklis, ka preču zīme var maldināt sabiedrību par preču zīmes aptverto preču un pakalpojumu izcelsmi, neliecina par Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpumu.

13 2010. gada 17. septembrī Komisija iesniedza apelācijas sūdzību par Anulēšanas nodaļas lēmumu saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 58.–64. pantu. Tā izvirzīja Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta h), i) un g) apakšpunkta pārkāpumu.

14 Pirmām kārtām savā argumentācijā saistībā ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta h) apakšpunktu tā vairs nenorādīja uz emblēmām, kuras tā bija minējusi pieteikumā par spēkā neesamības atzīšanu. Taču tā norāda uz Eiropas Centrālās Bankas (ECB) emblēmu. Šī emblēma, kas ir aizsargāta ar Parīzes konvencijas 6.*ter* pantu kopš 2004. gada 4. augusta, ir ietverta PIĪO starptautiskā biroja datubāzē ar numuru QO 867 un ir attēlota šādi:

15 Turpinājumā saistībā ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta i) apakšpunktu tā būtībā ir atkārtojusi argumentāciju, kuru tā bija sniegusi pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu stadijā.

16 Visbeidzot savā argumentācijā saistībā ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta g) apakšpunktu tā būtībā ir atkārtojusi argumentāciju, kas minēta iepriekš 11. punktā saistībā ar šī paša panta 1. punkta c) apakšpunktu.

17 Ar 2011. gada 5. oktobra lēmumu (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”) ITSB Apelāciju otrā padome atcēla Anulēšanas nodaļas lēmumu un atzina attiecīgo preču zīmi par spēkā neesošu.

18 Sākotnēji tā uzskatīja, ka, tā kā apelācijas sūdzība bija balstīta uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta h) apakšpunktu, tā bija nepieņemama, jo emblēma, kuru Komisija norādījusi Apelāciju padomē saistībā ar šīm tiesību normām, nebija tā, kas izvirzīta iepriekš. Pēc tam tā uzskatīja, ka attiecīgajā preču zīmē ir ietverts elements, kuru sabiedrība varētu uztvert kā euro simbola, tāpat kā citu, tādu kā zvaigžņu pusloka, kas “norāda uz Eiropas Savienības ideju”, identisku atveidi. Turklāt tā norāda, ka, ņemot vērā “pakalpojumu un preču daudzveidību, kas ietilpst Eiropas Savienības iestāžu un citu struktūru darbības un kompetencē”, ir iespējams, ka tās atbilst precēm un pakalpojumiem, kuras aptver attiecīgā preču zīme. Šajos apstākļos tā ir uzskatījusi, ka nevar tikt izslēgts, ka konkrētā sabiedrības daļa uzskatītu, ka pastāv tieša saikne starp prasītāju un Eiropas Savienības iestādēm un struktūrām. Šo iespaidu pastiprinot vārdiskais elements “member of euro experts”, kas, pēc tās domām, norāda uz oficiāli apstiprinātu dalībnieku loku. Līdz ar to Apelāciju padome secināja, ka attiecīgā preču zīme ir jāatzīst par spēkā neesošu, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta i) apakšpunktu, nepastāvot nepieciešamībai “izvērtēt citus pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pamatus”.

Lietas dalībnieku prasījumi

19 Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

20 ITSB prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību;

— piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

21 Prasības pamatošanai prasītājs izvirza trīs pamatus.

22 Pirmkārt, viņš norāda, ka attiecīgajā preču zīmē ietvertais euro simbola attēlojums nav starp tiem, kas aizliegti Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta i) apakšpunktā.

23 Otrkārt, viņš apgalvo, ka, pat ja šāda simbola attēlošana būtu šādi aizliegta, nepastāvētu saikne, no vienas puses, starp attiecīgās preču zīmes īpašnieku un, no otras puses, Eiropas ekonomisko un monetāro savienības iestādēm vai, vispārīgāk, Eiropas Savienības iestādēm.

24 Treškārt, atzīstot, ka ar apstrīdēto lēmumu Apelāciju padome ir atzinusi par spēkā neesošu attiecīgo preču zīmi vienīgi uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta i) apakšpunkta pamata, tā “pakārtoti” uzsver, ka šādas preču zīmes spēkā neesamība nevar tikt atzīta, pamatojoties uz šī paša panta 1. punkta g) apakšpunktu.

Ievada apsvērumi

25 Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punktā ir noteikts:

“Nereģistrē:

[..]

h) preču zīmes, ko nav atļāvušas kompetentas iestādes un ko jānoraida atbilstoši Parīzes Konvencijas 6.b [6.*ter*] pantam;

i) preču zīmes, kas ietver simbolus, emblēmas vai ģerboņus, kurus neaptver Parīzes Konvencijas 6.b [6.*ter*] pants un kuri ir īpašu sabiedrības interešu lokā, ja vien attiecīgās iestādes nav piekritušas tās reģistrēt;

[..].”

26 Regulas Nr. 207/2009 7. panta 2. punktā ir noteikts:

“Šā panta 1. punktu piemēro arī tad, ja pamatojums reģistrācijas atteikumam pastāv tikai kādā [Savienības] daļā.”

27 Parīzes konvencijas 6.*ter* pantā ir noteikts:

“1)

a) [šīs konvekcijas līgumslēdzējas puses] vienojas noraidīt vai atzīt par spēkā neesošu reģistrāciju un ar atbilstošiem pasākumiem aizliegt bez kompetentu institūciju atļaujas lietot kā preču zīmes vai kā preču zīmju elementus Savienības dalībvalstu ģerboņus, karogus un citus [līgumslēdzējas puses] valsts simbolus, to pieņemtās oficiālās kontroles un garantijas zīmes, tai skaitā raudzes zīmes, kā arī jebkuru to atdarinājumu no heraldikas viedokļa.

b) Iepriekšminētā [..] a) apakšpunkta noteikumi tāpat piemērojami attiecībā uz starptautisko starpvaldību organizāciju, kuru locekles ir viena vai vairākas [līgumslēdzējas puses] dalībvalstis, ģerboņiem, karogiem un citiem simboliem, saīsinātiem un pilniem nosaukumiem, izņemot tos ģerboņus, karogus un citus simbolus, saīsinātos un pilnos nosaukumus, kas jau ir spēkā esošo to aizsardzības nodrošināšanai paredzēto starptautisko vienošanos priekšmets.

c) Nevienai no [līgumslēdzējām pusēm] valstīm nav jāpiemēro iepriekšminētā b) apakšpunkta noteikumi, [..] ja a) apakšpunktā minētā lietošana vai reģistrācija sabiedrībā neradīs iespaidu, ka pastāv sakarība starp attiecīgo organizāciju un ģerboņiem, karogiem, simboliem, saīsinātiem un pilniem nosaukumiem, vai ja šāda lietošana vai reģistrācija acīm redzami nav vērsta uz to, lai maldinātu sabiedrību par sakarības pastāvēšanu starp lietotāju un attiecīgo organizāciju.

[..]

3) [..]

b) Šī panta [pirmās daļas] [..] b) apakšpunkta noteikumi piemērojami vienīgi attiecībā uz tiem starptautisko starpvaldību organizāciju ģerboņiem, karogiem, citiem simboliem, saīsinātiem un pilniem nosaukumiem, par kuriem tās paziņojušas [līgumslēdzējām pusēm] valstīm ar Starptautiskā biroja starpniecību.

[..]”

28 No iepriekš minētā izriet, ka Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta h) apakšpunkts, lasot to kopā ar Parīzes konvencijas 6.*ter* pantu, uz kuru ir norāde minētajā apakšpunktā, aizsargā abu kategoriju emblēmas.

29 Pirmkārt, ar šo tiesību normu ir aizliegts reģistrēt valsts emblēmas ne tikai kā preču zīmes, bet arī kā preču zīmju elementus neatkarīgi no tā, vai šīs emblēmas ir atveidotas identiski vai tās ir imitācijas no heraldikas skatpunkta (Vispārējās tiesas 2011. gada 5. maija spriedums lietā T-41/10 *SIMS – École de ski internationale*/ITSB – *SNMSF* (“esf école du ski français”), Krājumā nav publicēts, 21. punkts, un 2013. gada 15. janvāra spriedums lietā T-413/11 *Welte-Wenu*/ITSB – Komisija (“EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES”), T-413/11, 36. punkts).

30 Lai noteiktu, vai preču zīmē ir ietverta emblēmas imitācija no heraldikas viedokļa, ir jāapskata šīs emblēmas heraldiskais apraksts. Tomēr jebkuru atšķirību starp šo preču zīmi un emblēmu, ko konstatējis heraldikas speciālists, obligāti neuztvers vidusmēra patērētāji, kas, lai gan ir noteiktas atšķirības heraldiskās detaļās, var preču zīmē saskatīt attiecīgās emblēmas imitāciju (iepriekš 29. punktā minētais spriedums lietā “EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES”, 37. punkts).

31 Otrkārt, ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta h) apakšpunktu ir aizliegts reģistrēt preču zīmi, kurā no heraldikas viedokļa iekļauta starptautiskas starpvaldību organizācijas emblēma, ja šī emblēma ir paziņota valstīm, kas ir Parīzes konvekcijas dalībnieces, ar PIĪO starptautiskās biroja starpniecību. Tomēr šis aizliegums ir vienīgi piemērojams gadījumā, kas paredzēts Parīzes konvencijas 6.*ter* panta 1. punkta c) apakšpunktā, t.i., ja, kopumā ņemot, attiecīgā preču zīme sabiedrībai rada iespaidu par saikni starp tās īpašnieku vai izmantotāju, no vienas puses, un attiecīgo starptautisko starpvaldību organizāciju, no otras puses, vai maldina sabiedrību par šādas saiknes pastāvēšanu (šajā ziņā skat. iepriekš 29. punktā minēto spriedumu lietā “EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES”, 59. punkts).

32 Ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta i) apakšpunktu ir aizliegts reģistrēt preču zīmes, kurās ietvertas emblēmas, kas nav norādītas šīs pašas regulas 7. panta 1. punkta h) apakšpunktā, t.i., citas emblēmas, nevis tās, kuras starptautiskās starpvaldību organizācijas atbilstīgi paziņo Parīzes konvencijas dalībvalstīm, ja, pirmkārt, ar šīm emblēmām ir saistītas īpašas sabiedriskas intereses un, otrkārt, ja kompetentā iestāde nav atļāvusi šādu reģistrāciju.

33 Ir svarīgi noteikt, vai ar šo pēdējo minēto tiesību normu piešķirtā aizsardzība ir pakļauta tādiem pašiem nosacījumiem kā tie, kas paredzēti saistībā ar emblēmām Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta h) apakšpunktā.

34 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jānorāda, ka Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta i) apakšpunktā nav tieši ierobežots aizlieguma, kas tajā noteikts saistībā ar preču zīmēm, kurās ir identiski atveidota emblēma, apjoms. Šīs tiesību normas redakcija ļauj interpretēt to tādā ziņā, ka tajā ir noteikts aizliegums ne tikai identiskai atveidošanai, bet arī emblēmas imitācijai preču zīmē. Ja šāda interpretācija netiktu pieņemta, tad Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta i) apakšpunkta lietderīgā iedarbība būtu ievērojami samazināta: pietiktu, lai emblēma būtu nedaudz izmainīta, pat tādā veidā, ko persona, kas nav heraldikas eksperts, nevarētu ievērot, lai šī emblēma varētu tikt reģistrēta kā preču zīme vai kā preču zīmes sastāvdaļa.

35 Otrkārt, ir svarīgi uzsvērt, ka Savienības likumdevējs nekādā veidā nav precizējis, ka saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta i) apakšpunktu var vienīgi aizliegt reģistrēt preču zīmi, kas ietver vienīgi emblēmu. Izmantojot darbības vārdu "ietver" Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta i) apakšpunktā, ir norādīts, ka šajā tiesību normā paredzētajos apstākļos emblēmas, kas nav tās, kuras paredzētas Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta h) apakšpunktā, ir aizliegts izmantot ne tikai kā preču zīmi, bet arī kā preču zīmes elementu. Tas turklāt ir saderīgi ar minētās tiesību normas lietderīgo iedarbību, kura ir vērsta uz to, lai nodrošinātu šajā tiesību normā norādīto emblēmu visplašāko aizsardzību.

36 No iepriekš 34. un 35. punktā izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta i) apakšpunkts ir jāuztver tādējādi, ka tajā ir aizliegts reģistrēt kā preču zīmes vai preču zīmju elementus emblēmas, kas nav tās, kuras paredzētas šīs pašas regulas 7. panta 1. punkta h) apakšpunktā, ja šīs emblēmas ir atveidotas identiski vai tās tiek vienīgi imitētas.

37 Tomēr šāds aizliegums nav beznosacījuma.

38 Šajā ziņā, kā norādīts šī sprieduma 31. punktā, starptautisko starpvaldību organizāciju emblēmas, kas tiek atbilstīgi paziņotas Parīzes konvencijas dalībvalstīm, ir aizsargātas ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta h) apakšpunktu, ja, kopumā ņemot, attiecīgā preču zīme sabiedrībai rada iespaidu par saikni starp tās īpašnieku vai izmantotāju, no vienas puses, un attiecīgo starptautisko starpvaldību organizāciju. Ja Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta i) apakšpunktā paredzētā aizsardzība varētu iedarboties pat tad, ja šis pēdējais nosacījums nebūtu izpildīts, šī aizsardzība būtu pārāka pār to, kas šī paša panta 1. punkta h) apakšpunktā ir piešķirta starptautisko starpvaldību organizāciju emblēmām, kuras atbilstīgi ir paziņotas Parīzes konvekcijas dalībvalstīm.

39 Tomēr nekas nenorāda, ka Savienības likumdevējs būtu vēlējies piešķirt emblēmām, kas paredzētas Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta i) apakšpunktā, lielāku aizsardzību nekā to, kas paredzēta šīs pašas regulas 7. panta 1. punkta h) apakšpunktā, līdz ar to Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta i) apakšpunktā paredzētā aizsardzība nevar būt lielāka par to, kas sniegta šīs pašas regulas 7. panta 1. punkta h) apakšpunktā (šajā ziņā skat. Tiesas 2009. gada 16. jūlija spriedumu apvienotajās lietās C-202/08 P un C-208/08 P *American Clothing Associates*/ITSB un ITSB/*American Clothing Associates*, Krājums, I-6933. lpp., 80. punkts).

40 Līdz ar to ir jāsecina, ka aizsardzība emblēmām, kas paredzētas Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta i) apakšpunktā, ir piemērojama vienīgi, ja ir izpildīts iepriekš 38. punktā minētais nosacījums, t.i., ja, kopumā ņemot, attiecīgā preču zīme, kas ietver šādu emblēmu, var maldināt sabiedrību par saikni starp tās īpašnieku vai izmantotāju, no vienas puses, un iestādi, uz kuru norāda emblēma, no otras puses.

41 Šo ievada apsvērumu kontekstā būtu jāizskata prasītāja izvirzītie trīs pamati.

Pirmais pamats par Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta i) apakšpunkta piemērošanas jomas neievērošanu

42 Ar prioritāri izvirzīto pirmo pamatu prasītājs apgalvo, ka euro simbola attēlošana attiecīgajā preču zīmē nav to simbolu skaitā, kuri ir aizliegti Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta i) apakšpunktā. Šim pamatam ir četras daļas.

Par pirmo daļu

43 Prasītājs norāda, ka "[Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta i) apakšpunkts] attiecas vienīgi uz simboliem, kuru aizsardzība pamatojas uz nolīguma/līguma, kura dalībnieces ir visas līgumslēdzējas puses". Taču šajā lietā, tā kā Eiropas Savienības dalībvalstis "[visas] nav Eiropas monetārās sabiedrības dalībnieces", uz euro simbolu "neattiecas" Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta i) apakšpunkts.

44 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta i) apakšpunktu ir aizsargātas citas emblēmas, nevis tās, uz kurām attiecas šīs pašas regulas 7. panta 1. punkta h) apakšpunkts un kuras starptautiskās starpvaldību organizācijas atbilstīgi paziņo Parīzes konvencijas dalībvalstīm, ja ar šīm emblēmām ir saistītas īpašas sabiedriskās intereses. Ņemot vērā šīs tiesību normas plašo formulējumu, ir jāuzskata, ka tā aizsargā ne tikai starptautisku starpvaldību emblēmas, kas nav paziņotas Parīzes konvencijas dalībvalstīm, bet arī emblēmas, ar kurām netiek apzīmēts starptautiskas starpvaldību organizācijas darbību kopums, bet kurām tomēr ir īpaša saikne ar kādu no šīm darbībām. Tas, ka emblēma ir saistīta ar kādu no starptautiskas starpvaldību organizācijas darbībām, ir pietiekams pierādījums, ka pastāv sabiedriskās intereses tās aizsardzībā.

45 Ņemot vērā iepriekšējā punktā izklāstīto, ir jāuzskata, ka, konkrētāk, ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta i) apakšpunktu, ievērojot citus šajā tiesību normā paredzētos nosacījumus, ir aizsargātas ne tikai Eiropas Savienības emblēmas, bet arī emblēmas, kas vienīgi atgādina par kādu no tās darbības jomām.

46 Turklāt Regulas Nr. 207/2009 7. panta 2. punktā ir paredzēts, ka šī panta 1. punkts ir piemērojams, pat ja atteikuma pamatojumi pastāv tikai daļā Eiropas Savienības. Tādējādi ir jāsaprot, ka sabiedrības intereses, uz kurām ir norādīts šīs regulas 7. panta 1. punkta i) apakšpunktā, nav obligāti jākonstatē visā Savienības teritorijā. Pietiek, ka tās pastāv tās daļā. Šādos apstākļos ir jāuzskata, ka minētās regulas 7. panta 1. punkta i) apakšpunkts tostarp aizsargā jebkuru emblēmu, kas, neapzīmējot Savienību kopumā, attiecas uz tās veiktu darbību, pat ja minētā darbība attiecas vienīgi un noteiktām Eiropas Savienības valstīm.

47 Šajā ziņā LES 3. panta 4. punktā ir paredzēts, ka "Savienība izveido ekonomisko un monetāro savienību, kuras valūta ir euro". Tādējādi euro simbols noteikti ir Eiropas Savienības veiktās darbības simbols. Līdz ar to vienīgi tas, ka noteiktās Eiropas Savienības dalībvalstīs nav euro valūtas, neļauj secināt, ka šis simbols, par kuru lietas materiālos nav nekā, kas liecinātu, kas tas ir atbilstīgi paziņots Parīzes konvencijas dalībvalstīm, ir izslēgts no Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta i) apakšpunktā paredzētās aizsardzības.

48 Lai mēģinātu atspēkot šo secinājumu, prasītājs izvirza trīs argumentus.

49 Pirmkārt, viņš norāda, ka "Manual of Trade Mark Practice" (turpmāk tekstā – "ITSB rokasgrāmata"), kas ir publicēta vienīgi angļu valodā (B daļa ar nosaukumu "Izvērtēšana", 7.8.3.3.a punkts), ITSB ir tieši atzinis, ka vienīgi emblēmas, kas minētas iepriekš 43. punktā, ir aizsargātas ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta i) apakšpunktu. Tomēr vispirms ir jānorāda, ka šādi izvirzīti ITSB rokasgrāmatas noteikumi katrā ziņā vairs nebija piemērojami apstrīdētā lēmuma pieņemšanas datumā. Turpinājumā un galvenokārt – to izvirzīšana ir neefektīva. ITSB rokasgrāmata ir vienīgi kodificētas rīcības pamatnostādnes, ko šis birojs sev nosaka ievērot. Tādējādi šīs rokasgrāmatas noteikumi nevar

prevalēt ne pār Regulas Nr. 207/2009 tiesību normām, ne ietekmēt Eiropas Savienības tiesas sniegto šo normu interpretāciju. Tieši pretēji, šie noteikumi ir jālasa saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 tiesību normām (Vispārējās tiesas 2012. gada 27. jūnija spriedums lietā T-523/10 *Interkobo*/ITSB – *XXXLutz Marken* ("my baby"), 29. punkts).

50 Otrkārt, prasītājs norāda, ka šobrīd pastāv tikai viens ITSB lēmums, kurā ir norādīts, ka euro simbols ir aizsargāts ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta i) apakšpunktu. Tomēr ir skaidrs, ka šim faktam nevar būt nekādas ietekmes uz interpretāciju, kāda jāsniedz saistībā ar šīm tiesību normām.

51 Treškārt, prasītājs apgalvo, ka Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta i) apakšpunktā paredzēto aizsardzību ITSB ir atteicis "citiem svarīgiem simboliem, tādiem kā starptautiskajam simbolam, kas identificē otrreizēji pārstrādājamu produktu". Tomēr Apelāciju padomju lēmumu likumība ir jāizvērtē, tikai pamatojoties uz Regulu Nr. 207/2009 un citām strīdam piemērojamajām tiesību normām, kā tās ir interpretējusi Savienības tiesa, nevis pamatojoties uz ITSB agrāko lēmumu praksi (Tiesas 2007. gada 26. aprīļa spriedums lietā C-412/05 P *Alcon*/ITSB, Krājums, I-3569. lpp., 65. punkts, un Vispārējās tiesas 2012. gada 2. maija spriedums lietā T-435/11 *Universal Display*/ITSB ("UniversalPHOLED"), 37. punkts); turklāt prasītājs nav norādījis, kādā ziņā ITSB risinājums saistībā ar "starptautisko simbolu, kas identificē otrreizēji pārstrādājamu produktu", būtu attiecināms uz šo lietu.

52 Tātad pamata pirmā daļa ir jānoraida.

Par otro daļu

53 Prasītājs norāda, ka euro simbolu "sabiedrība ikdienā uztver kā vienkāršu valūtas apzīmējumu". Tādējādi, pat ja pirmā pamata daļa ir noraidāma, šis simbols kā valūtas apzīmējums, pēc prasītāja domām, nevar tikt aizsargāts ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta i) apakšpunktu.

54 Turklāt ir jānorāda, ka paziņojumā par euro simbola izmantošanu Komisija ir "tieši atļāvusi izmantot [euro] simbolu kā valūtas norādi".

55 Tomēr vispirms nekas neļauj izslēgt no Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta i) apakšpunkta piemērošanas jomas euro simbolu, t.i., emblēmu, kas ir saistīta ar Eiropas Savienības darbības jomu, vienīgi tādēļ, ka tas ir "valūtas apzīmējums". Turpinājumā – paziņojumā par euro simbola izmantošanu nav atļauts atveidot vai imitēt euro simbolu kā preču zīmi vai preču zīmes sastāvdaļu. Šajā dokumentā Komisija vienīgi aicina "naudas lietotājus izmantot [euro] simbolu katru reizi, kad ir nepieciešams atšķirtspējīgs simbols, lai aprakstītu valūtas summas euro, piemēram, cenās un rēķinos, čekos, kā arī jebkurā citā juridiskā instrumentā".

56 Tādēļ ir jānoraida pamata otrā daļa.

Par trešo daļu

57 Prasītājs apgalvo, ka Apelāciju padome ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, ka Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta i) apakšpunkts emblēmas aizsargā ne tikai pret to identiskām atveidēm, bet arī pret to imitācijām.

58 Šajā ziņā viņš izvirza trīs argumentus.

59 Pirmkārt, viņš norāda, ka Apelāciju padome ir atteikusies no Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta i) apakšpunkta interpretācijas, kas sniegta ITSB rokasgrāmatā (B daļa ar nosaukumu "Izvērtēšana", 7.8.3.3.b punkts).

60 Otrkārt, viņš norāda, ka no apsvērumiem, kas sniegti iepriekš 39. punktā minētā sprieduma apvienotajās lietās *American Clothing Associates*/ITSB un ITSB/*American Clothing Associates* 80. punktā, izriet, ka Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta i) apakšpunktam ir šaurāka piemērojamība nekā šīs pašas regulas 7. panta 1. punkta h) apakšpunktam.

61 Treškārt, viņš apgalvo, ka Apelāciju padome nav ievērojusi Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta i) apakšpunkta formulējumu. Tas, ka šajā tiesību normā ir izmantots darbības vārds "ietver", skaidri nozīmējot, ka ir aizsargātas vienīgi emblēmai identiskas atveides. Šīs formulējums esot atšķirīgs no tā, kas izmantots Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta h) apakšpunktā, kurā ir norāde uz Parīzes konvencijas 6.*ter* pantu.

62 Tomēr prasītājs kļūdās saistībā ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta i) apakšpunktā paredzēto aizsardzību; kā tas ir norādīts iepriekš 34. punktā, šī tiesību norma aizliedz reģistrēt preču zīmes, kas ietver emblēmas, kuras nav tās, kas paredzētas šīs pašas regulas 7. panta 1. punkta h) apakšpunktā, pat tad, ja šīs emblēmas nav identiski atveidotas, bet gan tās tiek vienīgi imitētas.

63 Turklāt ir jānorāda, pirmkārt, ka prasītājs nevar atsaukties uz ITSB rokasgrāmatu, lai ietekmētu nozīmi, kāda ir jāpiešķir minētajai tiesību normai (skat. iepriekš 49. punktu). Otrkārt, ir jānorāda, ka prasītājs ir nepareizi interpretējis iepriekš 39. punktā minētā sprieduma apvienotajās lietās *American Clothing Associates*/ITSB un ITSB/*American Clothing Associates* 80. punktu; tajā nav norādīts, ka Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta h) apakšpunkta sniegtā aizsardzība ir obligāti plašāka par to, kas piešķirta ar šī paša panta i) apakšpunkta tiesību normām, bet vienīgi norādīts, ka h) apakšpunktā paredzētā aizsardzība ir vismaz tikpat plaša kā tā, kas paredzēta i) apakšpunktā.

64 Šajos apstākļos ir jāsecina, ka Apelāciju padome nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, apstrīdētā lēmuma 28. punktā precizējot, ka emblēmu, uz kuru attiecas Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta i) apakšpunkts, identiska atveide "nav tieši paredzēta šī panta formulējumā".

65 Tādējādi pamata trešo daļu atliek vien noraidīt.

Par ceturto daļu

66 Apstrīdētā lēmuma 29.–31. punktā Apelāciju padome ir uzskatījusi, ka attiecīgajā preču zīmē ir ietverts euro simbola attēlojums, kurš gan tieši neatbilst šim simbolam, bet kuru sabiedrība var sajaukt ar tā "identisku atveidi".

67 Prasītājs apgalvo, ka Apelāciju padome ir kļūdījusies, šādi nolemjot. Prasītājs uzskata, ka attiecīgajā preču zīmē nav ietverta euro simbola identiska atveide, bet vienīgi tā "izmainīts" attēlojums. Šim attēlojumam neesot tāda pati krāsa kā euro simbolam, kas ir aprakstīts paziņojumā par euro simbola izmantošanu. Atšķirībā no šī simbola minētajā attēlojumā ir krāsu pāreja. Turklāt attēlotais simbols ir "savienots" ar burtu "e". Visbeidzot, tā apakšas izliekums esot garāks nekā aprakstītajam simbolam.

68 Tādējādi ar iepriekšējā punktā izklāstīto argumentāciju prasītājs norāda, ka Apelāciju padome ir pieļāvusi kļūdu, uzskatot, ka attiecīgajā preču zīmē ir ietverta euro simbola "identiska" atveide.

69 Tomēr šāda argumentācija ir balstīta uz kļūdainu pieņēmumu. No apstrīdētā lēmuma 29. punkta pirmā teikuma, kā arī no šī lēmuma vispārējās sistēmas izriet, ka Apelāciju padome nav uzskatījusi, ka attiecīgajā preču zīmē ir ietverta euro simbola identiska atveide, bet ir norādījusi, ka tajā ir ietverta šī simbola imitācija, turklāt tik precīza, ka neinformētas personas varētu to sajaukt ar šī simbola identisku atveidi. Ja Apelāciju padome būtu vēlējusies konstatēt, ka attiecīgajā preču zīmē ir ietverta euro simbola identiska atveide, tad tā nebūtu apstrīdētā lēmuma 28. punktā norādījusi, ka Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta i) apakšpunktā ir ne tikai aizliegts identiski atveidot emblēmas, kas nav

tās, kuras paredzētas Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta h) apakšpunktā, bet arī ir aizliegts tās imitēt. Tā nebūtu arī apstrīdētā lēmuma 29. punktā norādījusi uz “atšķirību”, kas, pēc tās domām, pastāv starp euro simbolu un tā attēlojumu attiecīgajā preču zīmē.

70 Katrā ziņā, lai gan prasītājs esot vēlējies apgalvot, ka Apelāciju padome ir pieļāvusi kļūdu, uzskatot, ka attiecīgajā preču zīmē ir ietverta euro simbola imitācija, viņa argumentāciju atliek vienīgi noraidīt.

71 Atšķirības starp euro simbola attēlojumu, kas ietverts attiecīgajā preču zīmē, no vienas puses, un šo simbolu, no otras puses, nav tik lielas, lai šo attēlojumu nevarētu kvalificēt par imitāciju.

72 Pirmkārt, simbols, kas attēlots attiecīgajā preču zīmē, protams, nav tādās pašās proporcijās, kādas noteiktas paziņojumā par euro simbola izmantošanu: konkrētāk, tajā apakšējais izliekums ir garāks nekā euro simbolā, kas aprakstīts šajā paziņojumā. Tomēr šo atšķirību, kuru var uztvert heraldikas speciālists, obligāti neuztvers vidusmēra patērētājs.

73 Otrkārt, lai gan tā krāsas pakāpeniski pāriet oranžos toņos, pat, pēc prasītāja domām, “brūnganos”, dominējoši tas tomēr ir dzeltens. Turklāt fons, uz kura tas atrodas, ir zils, kā tas ir paredzēts paziņojumā par euro simbola izmantošanu.

74 Treškārt, simbols, kas attēlots attiecīgajā preču zīmē, ir, protams, savienots ar burtu “e”. Bet tas nav, kā to apgalvo prasītājs, “savienots” ar to tādā ziņā, ka to no tā nevar nošķirt.

75 No tā izriet, ka pirmais pamats ir jānoraida kopumā.

*Otrais pamats par Parīzes konvencijas 6.*ter *panta 1. punkta c) apakšpunktā norādītā nosacījuma nepareizu piemērošanu*

76 Kā ir norādīts iepriekš 39. punktā, Parīzes konvencijas 6.*ter* panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētais nosacījums ir piemērojams *mutatis mutandis* emblēmu gadījumos, kuras paredzētas Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta i) apakšpunktā.

77 Tādējādi aizsardzība emblēmām ir piemērojama vienīgi, ja, kopumā ņemot, attiecīgā preču zīme, kas ietver šādu emblēmu, var maldināt sabiedrību par saikni starp tās īpašnieku vai izmantotāju, no vienas puses, un iestādi, uz kuru norāda attiecīgā emblēma, no otras puses.

78 Tādēļ šī aizsardzība ir tostarp piemērojama, ja attiecīgā preču zīme maldina patērētāju par tās aptverto preču vai pakalpojumu izcelsmi, veicinot uzskatu, ka tās nāk no iestādes, uz kuru norāda emblēma, kas kā atveide vai imitācija ir ietverta attiecīgajā preču zīmē. Bet tā arī ir piemērojama, ja sabiedrība var uzskatīt sakarā ar to, ka šajā preču zīmē ir ietverta šāda emblēmas atveide vai imitācija, ka šīs preces vai pakalpojumus atbalsta vai saistībā ar tiem sniedz garantijas iestāde, uz kuru ir norāde šajā emblēmā, vai ka šīs preces un pakalpojumi ir kaut kādā citā veidā saistīti ar šo iestādi (pēc analoģijas skat. iepriekš 29. punktā minēto spriedumu lietā “EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES”, 61. punkts).

79 Ar otro pamatu prasītājs pakārtoti apgalvo, ka, lai gan Apelāciju padome pamatoti pēc analoģijas ir piemērojusi Parīzes konvencijas 6.*ter* panta 1. punkta c) apakšpunktu, tā tomēr nav pareizi piemērojusi šo tiesību normu izskatāmās lietas faktiem.

Par pirmo daļu

80 No apstrīdētā lēmuma 40.–44. punkta izriet, ka Apelāciju padome ir uzskatījusi, ka euro simbols norāda uz Eiropas Savienību.

81 Ar šī pamata pirmo daļu prasītājs apstrīd šī vērtējuma pareizību. Šajā ziņā viņš izvirza divus argumentus.

82 Pirmkārt, prasītājs apgalvo, ka euro simbols nenorāda ne uz vienu organizāciju. Pēc viņa domām, šo simbolu sabiedrība uztver vienīgi kā valūtas norādi.

83 To apstiprinot "ikviena patērētāja ikdienas pieredze", kurš var "atpazīt [euro] simbolu tirdzniecībā "uz katra ielas stūra", nekādā veidā nedomājot par Eiropas monetāro savienību". Tādējādi euro simbols esot pilnībā neitrāls, tāpat kā Amerikas dolāra simbols vai sterliņu mārciņas simbols. Turklāt sabiedrība esot pieradusi pie logo, kas izmainītā veidā attēlo euro simbolu kā šajā lietā, un to uzreiz nesaistot ar Eiropas Savienības iestādēm un struktūrām.

84 Otrkārt, prasītājs apgalvo, ka, lai gan pat Vispārēja tiesa uzskatot, ka euro simbols ir saistīts ar "organizāciju, kas ir "aiz" tā", esot jāuzskata, ka šī organizācija ir nevis Eiropas Savienība kopumā, bet tikai "Eiropas monetārā savienība".

85 Prasītājs uzskata, ka euro simbols esot, "augstākais, saistīts ar monetārās savienības darbību ekonomikas politikas jomā, nevis – iespējams – Eiropas Savienības darbībās plašākā nozīmē, kas tomēr *a apriori* attiecas uz likumdošanas/politikas jomu".

86 Tomēr, kā tas precizēts iepriekš 47. punktā, LES 3. panta 4. punktā ir paredzēts, ka "Savienība izveido ekonomisko un monetāro savienību, kuras valūta ir euro". No šī paša panta formulējuma izriet, ka, lai gan euro simbols ir valūtas apzīmējums, tas norāda uz konkrētu juridisku personu, proti, Eiropas Savienību.

87 Tas, ka euro simbols konkrētāk norāda uz Ekonomikas un monetāro savienību, nekādā ziņā nav pret iepriekšējā punktā izdarīto secinājumu. Ekonomikas un monetārā savienība, kura tostarp paredzēta LESD trešās daļas VIII sadaļā un uz kuru norādot prasītājs, izmantojot vārdu salikumu "Eiropas monetārā savienība", atbilst Eiropas Savienības darbības jomai. Turklāt Ekonomikas un monetārā savienība nav atsevišķa juridiska persona, kas nošķirta no Eiropas Savienības juridiskās personas.

88 Tādēļ pirmā daļa ir jānoraida.

89 Lai atspēkotu šo secinājumu, prasītājs apgalvo, ka "nevar veikt vērtējumu saistībā ar Savienību [..] kopumā, izmantojot Eiropas Savienības karogu [..], kas paredzēts [Regulas Nr. 207/2009] 7. panta 1. punkta h) apakšpunktā un ko [Apelāciju padome] nav uzskatījusi par nozīmīgu". Prasītājs uzskata, ka "teikt, ka [attiecīgā] preču zīme sabiedrībai neizraisīs nekādu asociāciju ar Savienību [..] vai ar tās [karogu], lai pēc tam secinātu par šādu asociāciju ar [euro] simbola palīdzību [..], esot šīs tiesību normas absurda apiešana".

90 Tomēr apstāklis, pieņemot, ka tas tā ir, ka attiecīgajā preču zīmē nav ietverta emblēmas, kas aizsargāta ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta h) apakšpunktu, identiska atveide vai imitācija, neļauj izslēgt, ka šajā preču zīmē ir ietverta atsevišķa emblēma, kas pati par sevi ir aizsargāta ar šīs pašas regulas 7. panta 1. punkta i) apakšpunktu. Šajos apstākļos tas, ka apstrīdētajā lēmumā Apelāciju padome ir konstatējusi Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta i) apakšpunkta pārkāpumu, katrā ziņā pats par sevi nevar būt minētā panta 1. punkta h) apakšpunktā izklāstīto tiesību normu apiešana.

Par otro daļu

91 Apstrīdētā lēmuma 42. punktā Apelāciju padome ir uzskatījusi, ka, "ņemot vērā pakalpojumu un preču daudzveidību, uz kurām attiecas Eiropas Savienības iestāžu un citu struktūru darbības un kompetences, ir iespējams konstatēt pārklāšanos starp tiem un [attiecīgās] preču zīmes aptvertajām precēm un pakalpojumiem".

92 Prasītājs būtībā apgalvo, ka, lai gan šī pamata pirmā daļa esot noraidīta, Vispārējā tiesa nevar nenorādīt, ka iepriekšējā punktā minētie apsvērumi ir nepareizi. Prasītājs uzskata, ka "Eiropas monetārās savienības" darbībai un Eiropas Savienības darbībai neesot "nekādas objektīvas saiknes ar precēm un pakalpojumiem [, kurus aptver attiecīgā preču zīme]". Tādējādi neesot iespējams, ka sabiedrība uzskatīs, ka pastāv saikne starp preču zīmes īpašnieku un "Eiropas monetāro savienību" vai Eiropas Savienību.

93 Lai demonstrētu savu viedokli, prasītājs apgalvo, ka ir acīmredzams, ka "datu nesēji un ierakstu nesēji", kas ietilpst 9. klasē, un "iespiedprodukcija", kas ietilpst 16. klasē, tāpat kā "medicīnas un veterinārie pakalpojumi" un "veselības un skaistumkopšanas pakalpojumi cilvēkiem un dzīvniekiem", kas ietilpst 44. klasē, "personāla attīstības programmas (mācības un tālākmācība)", kas ietilpst 41. klasē, un "datu apstrādes programmu izstrādāšana", kas ietilpst 42. klasē, nekādā veidā neietilpst Eiropas monetārās savienības darbības jomā.

94 Viņš piebilst, ka sabiedrība nesaistīs pakalpojumus, kuri ietilpst 35. un 36. klasē un kuri ir tādi kā "konsultācijas komercdarbības jomā", "finanšu darījumi" un "monetārie darījumi", ne ar "Eiropas monetāro savienību", "kuras dalībnieki nevar [..] būt privātie uzņēmumi", ne ar Eiropas Savienību, "kura [neveic] darbību, ko veic privātais komercdarbības un finanšu konsultants". Saistībā ar šiem pakalpojumiem sabiedrība esot īpaši vērīga sakarā ar interesi, kāda tai ir "savu finanšu aktīvu ieguldīšanā un palielināšanā".

95 Šis arguments katrā ziņā ir jānoraida.

96 Iesākumā, pirmkārt, ir jāuzsver, pretēji prasītāja apgalvotajam, ka euro simbols attiecas uz visu Eiropas Savienību kopumā, nevis vienīgi uz "Ekonomikas un monetāro savienību", kas ir tikai viena no tās darbības jomām (skat. iepriekš 87. punktu). Tādēļ Apelāciju padome ir pamatoti salīdzinājusi attiecīgās preču zīmes aptvertās preces un pakalpojumus ar Eiropas Savienības darbības jomām, aplūkojot tās kopumā.

97 Otrkārt, kā izriet, no šī sprieduma 78. punkta, Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta i) apakšpunktā paredzētā aizsardzība ir piemērojama, pat ja, nemaldinot patērētāju par preču zīmes aptverto preču un pakalpojumu izcelsmi, šī preču zīme vedina sabiedrību uzskatīt, ka ar to aptvertās preces vai pakalpojumus atbalsta vai saistībā ar tiem sniedz garantijas iestāde, uz kuru ir norāde šajā preču zīmē ietvertajā emblēmā, vai ka šīs preces un pakalpojumi ir kādā citā veidā saistīti ar šo iestādi.

98 Šādos apstākļos Apelāciju padome pamatoti ir būtībā uzskatījusi, ka sakarā ar jomu, kurā Savienība īsteno kompetenci, lielo dažādību nevar tikt izslēgts, ka sabiedrība uzskata, ka ar attiecīgo preču zīmi aptvertās preces un pakalpojumi ietilpst jomā, kurā ir iesaistīta Savienība.

99 Turklāt, pirmkārt, ir jāuzsver, ka "datu nesēji un ierakstu nesēji", kas ietilpst 9. klasē, tāpat kā "datu apstrādes programmu izstrādāšana", kas ietilpst 42. klasē, attiecas uz "tehnisko attīstību", Savienības darbības jomu, kas paredzēta LESD trešās daļas XIX sadaļā, kā arī uz Savienības darbību personas datu aizsardzības jomā, kas minēta LESD 16. panta 1. punktā. Otrkārt, 16. klasē ietilpstošā "iespiedprodukcija" ietilpst jomā, kurā darbojas Savienība, lai arī tikai ar Eiropas Savienības Publikāciju biroja (PB) starpniecību. Treškārt, "medicīnas un veterinārie pakalpojumi", kā arī "veselības un skaistumkopšanas pakalpojumi cilvēkiem un dzīvniekiem", kas ietilpst 44. klasē, attiecas uz "sabiedriskās veselības" jomu, kura paredzēta LESD trešās daļas XIV sadaļā un kuras ietvaros saskaņā ar LESD 168. panta 4. punkta b) apakšpunkta tiesību normām var īstenot "pasākumus veterinārijas un fitosanitārijas jomā, kuru tiešais mērķis ir iedzīvotāju veselības aizsardzība". Ceturtkārt, "personāla attīstības programmas (mācības un tālākmācība)", kas ietilpst 41. klasē, var attiekties uz "izglītības" un "arodmācību" nozarēm, kas minētas norādītās daļas XII sadaļā. Piektkārt, pakalpojumi, kas ietilpst 35. un 36. klasē, tādi kā "konsultācijas komercdarbības jomā", "finanšu darījumi" un "monetārie darījumi", obligāti norāda uz – neatkarīgi, par kādu sabiedrības daļu ir runa, – "ekonomisko un monetāro politiku", kurai ir veltīta LESD trešās daļas VIII sadaļa.

Par trešo daļu

100 Prasītājs apgalvo, ka attiecīgā preču zīme nemudina sabiedrību uzskatīt, ka pastāv saikne starp īpašnieku, no vienas puses, un "Eiropas monetāro sabiedrību, kurā [tas] nevar piedalīties privātā uzņēmuma statusa dēļ", vai vēl plašāk – Eiropas Savienību, no otras puses.

101 Prasītājs uzskata, ka, lai gan euro simbols esot saistīts ar Eiropas Savienību, šī simbola attēlojums attiecīgajā preču zīmē neesot dominējošs. Tādējādi šī preču zīme ir jāizvērtē kopumā, lai noteiktu, vai pastāv saikne starp tās īpašnieku un Eiropas Savienību.

102 Taču no šīs izvērtēšanas izriet, ka šāda saikne nevar tikt pierādīta.

103 Pirmkārt, attiecīgās preču zīmes zilais fons esot "pārdalīts ar baltu taisnstūri, kurā ir vārdi "member of", kā arī vārdiem "euro experts", kuri arī ir baltā krāsā".

104 Otrkārt, euro simbola attēlojums esot "savienots" ar burtu "e" "zeltītu toņu pārejā (kas kļūst brūngani), kas acīmredzami atšķiras no oficiālā "€" apzīmējuma vienkrāsainās skaidri dzeltenās krāsas". Turklāt "sakarā ar tumšāku un vēl tumšāku pāreju "e" pievēr[šot] lielāku uzmanību nekā [euro simbola attēlojums]".

105 Treškārt, "zvaigznes, kas izvietotas pusmēnesī [neesot] ne norāde uz monetāro savienību, ne arī Eiropas Savienību kopumā". Šīs zvaigznes nevarot likt domāt par "Eiropas karogu", "ņemot vērā globālo kontekstu, kas jau ir attāls no Eiropas Savienības idejas, un ka pusaplis nesniedz galveno ideju par vienotību".

106 Šie argumenti nav atbalstāmi.

107 Ir taisnība, kā to norāda prasītājs, ka Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta i) apakšpunkta piemērošanai ir jāveic attiecīgās preču zīmes visaptveroša izvērtēšana, ciktāl citi šīs preču zīmes elementi, aplūkojot tos kopumā, var parādīt, ka šī preču zīme sabiedrībai nevar radīt iespaidu par saikni starp tās īpašnieku vai izmantotāju, no vienas puses, un attiecīgo iestādi, kurai pieder vai kura izmanto šajā preču zīmē ietilpstošo emblēmu, no otras puses, ne arī maldināt sabiedrību šajā ziņā (pēc analoģijas skat. iepriekš 29. punktā minēto spriedumu lietā "EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES", 59. punkts).

108 Tomēr, kā Apelāciju padome ir norādījusi apstrīdētā lēmuma 40.–44. punktā, tieši no attiecīgās preču zīmes visaptverošas izvērtēšanas izriet, ka tā sabiedrībai liek domāt par saikni starp tās īpašnieku un Eiropas Savienību.

109 Pirmkārt, kā jau iepriekš minēts 71. punktā, attiecīgajā preču zīmē tostarp ir ietverta euro simbola imitācija, kas novietota centrā. Taču, kā norādīts iepriekš 86. punktā, šis simbols var tikt vienīgi asociēts ar Eiropas Savienību.

110 Otrkārt, attiecīgo preču zīmi veidojošās trīs citas sastāvdaļas nevar neitralizēt iespaidu, kas radies sabiedrībai sakarā ar šī euro simbola imitācijas esamību.

111 Pirmkārt, apkārt euro simbola imitācijai pusaplī uz zila fona ir izvietotas divpadsmit zvaigznes dominējošā dzeltenā tonī. Pat piekrītot, ka šīs zvaigznes nav Eiropas karoga, kas attēlots iepriekš 9. punktā, imitācija, ir jākonstatē, ka tās katrā ziņā nevar atspēkot iespaidu, kas radies sabiedrībai sakarā ar to, ka attiecīgajā preču zīmē ir minētā euro simbola imitācija.

112 Otrkārt, kā ir norādīts iepriekš 74. punktā, attiecīgajā preču zīmē attēlotajam euro simbolam blakus ir izvietots burts "e", nevis tas "savienots" ar šo burtu, kā to apgalvo prasītājs. Minētajam burtam pašam par sevi nav nozīmes, un tādēļ tas neliedz attiecīgās preču zīmes īpašnieku saistīt ar Eiropas Savienību.

113 Treškārt, virs euro simbola imitācijas uz balta fona ir vārdu salikums "member of". Savukārt vārdu salikums "euro experts", kurš arī ir baltā krāsā, ir izvietots zem minētās imitācijas. Kā to ļoti pamatoti apstrīdētā lēmuma 43. punktā norāda Apelāciju padome, lasot šos abus vārdu salikumus kopā, tie liek domāt par ierobežotu euro ekspertu loku, kuri ir oficiāli apstiprināti. Tādēļ šīs frāzes pieļauj uzskatu, ka Eiropas Savienība, uz kuru, kā ir atgādināts, norāda euro simbols, ir sniegusi savu piekrišanu attiecīgajai preču zīmei.

114 Līdz ar to trešā daļa ir jānoraida. Tādējādi otrais pamats ir jānoraida pilnībā.

Trešais pamats par Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta g) apakšpunktu

115 Ļoti pakārtoti prasītājs apgalvo, ka Anulēšanas nodaļas lēmums, ar kuru noraidīts pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu, ir pareizs. Turklāt viņš apgalvo, ka, ciktāl Komisija ir izvirzījusi Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta g) apakšpunktu vienīgi Apelāciju padomē, šī izvirzīšana ir jāatzīst par novēlotu un līdz ar to par nepieņemamu. Viņš piebilst, ka katrā ziņā attiecīgās preču zīmes spēkā neesamība nevar tikt atzīta, pamatojoties uz minēto tiesību normu.

116 Tomēr, kā izriet no apstrīdētā lēmuma 44. un 45. punkta, Apelāciju padome secināja, ka attiecīgā preču zīme ir jāatzīst par spēkā neesošu, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta i) apakšpunktu, turklāt nav nepieciešamības "izvērtēt citus pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pamatus".

117 Tādējādi Apelāciju padome Anulēšanas nodaļas lēmumu neatcēla un minēto preču zīmi neatzina par spēkā neesošu tādēļ, ka attiecīgā preču zīme neatbilst Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta g) apakšpunktam.

118 Līdz ar to trešais pamats ir jānoraida kā neefektīvs.

119 No visa iepriekš minētā izriet, ka prasība ir noraidāma.

Par tiesāšanās izdevumiem

120 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājam spriedums ir nelabvēlīgs, tam jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar ITSB prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta)

nospriež:

1) prasību noraidīt;

2) *Heinrich Kreyenberg* sedz savus, kā arī atlīdzina Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, modeļi un paraugi) (ITSB) tiesāšanās izdevumus.

Czúcz Labucka Gratsias

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2013. gada 10. jūlijā.

[Paraksti]